Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

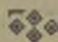
CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU
AKCJI KATOLICKIEJ W CZĘSTOCHOWIE



„Akcja Katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społeczne, pod kierownictwem hierarchji kościelnej — niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne — celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie." PIUS XI.

CZĘSTOCHOWA, UL. NAJŚW. MARJI PANNY Nr. 64

Rok III.  Marzec 1936.  Nr. 3.

SPIS RZECZY.

DIECEZJALNY INSTYTUT A. K.:

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW:

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET:

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ:

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ:

CARITAS:

CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny **3 zł.** z przesyłką | **CZĘSTOCHOWA** ul. Najśw. Marji Panny 64 | P. K. O. Nr. 68 960 Telefon Nr. 17-10

Rok III. | **Marzec 1936** | **Nr. 3.**

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

DIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOL.

Arcypasterskie podziękowanie.

NAJMILSI!

Z okazji uroczystości dziesięciolecia naszej diecezji i równocześnie dziesiątej rocznicy mego ingresu i konsekracji biskupiej otrzymałem ze wszystkich stron diecezji, ze wszystkich sfer naszego katolickiego społeczeństwa tyle miłych życzeń, tak indywidualnych jak zbiorowych, że trudno mi każdemu zosobna podziękować. Niech mi więc będzie wolno wypowiedzieć wszystkim najserdeczniejsze i najszczersze „BÓG ZAPŁAĆ", tą drogą, za pośrednictwem naszej prasy katolickiej.

Moja wdzięczność jest tem głębsza, że z tych życzeń Waszych mogłem wyczytać i wyczuć, że są one nietylko wyrazem tej serdecznej łączności, jaka dzięki Bogu w tem dziesięcioleciu wytworzyła się między nami — biskupem, duchowieństwem i wiernymi, ale także objawem Waszej gotowości, by w tej serdecznej solidarności z Arcypasterzem nadal pracować nad tem wielkiem dziełem Bożem, jakiem jest powierzona nam Diecezja Częstochowska, to wspólne duchowe dobro nasze.

Wobec tej zdecydowanej woli Waszej do współpracy z Biskupem nad dalszym rozwojem naszej diecezji nie wątpię też, że zdołamy wykonać ten wzniosły program, który w swoim liście pasterskim wytknąłem Wam i sobie na ten rok jubileuszowy. Trzy wielkie hasła składają się na ten program.

Budujmy Wielki Ołtarz w Katedrze! Tak brzmi pierwsze hasło. Wprawdzie czasy są nader ciężkie, trudno każdemu o zbędny grosz. Ale wspaniała nasza Katedra nie może dłużej pozostać bez tego, co stanowi jej serce, jej duszę, bez Wielkiego Ołtarza na cześć św. Rodziny, której jest poświęcona. Zabierzmy się więc do tego wielkiego dzieła. Złóżmy w tym roku każdy taką ofiarę, na jaką

nas stać. Poczuwając się sam na pierwszem miejscu do tego obowiązku, składam na ten cel ze swoich oszczędności 3000 złotych.

Wykończmy organizacje Akcji Katolickiej w Diecezji! To drugie hasło naszej pracy diecezjalnej na ten rok. By zrealizować to hasło, na to już nie potrzeba ofiar materjalnych, o które tak trudno, na to potrzeba tylko dobrej woli. A ta dobra wola jest prawie wszędzie. Jest i świadomość, że Akcja Katolicka to opatrznościowy ruch dla odnowienia świata w Chrystusie, dla stworzenia na ziemi Królestwa Chrystusowego. Wykończmy więc organizację Akcji Katolickiej we wszystkich parafjach! Stwórzmy wszędzie te cztery główne kolumny, na których się opiera ta żywa katedra z żywych ludzi, jaką stanowi Akcja Katolicka, a mianowicie Katolickie Stowarzyszenia Mężów, Kobiet, Młodzieży Męskiej i Młodzieży Żeńskiej. Stwórzmy też wszędzie Parafjalne Rady (Zarządy) Akcji Katolickiej, któreby w parafjach kierowały tym zbawiennym ruchem.

A nareszcie trzecie hasło: **Zjedźmy się na Zielone Świątki tego roku w Częstochowie na Wielki Jubileuszowy Diecezjalny Kongres Katolicki.**

Urządziliśmy w tem dziesięcioleciu już liczne podobne Zjazdy w różnych częściach diecezji. Wszystkie wypadły wspaniale, wszystkie w wielkiej mierze przyczyniły się do wzmocnienia i pogłębienia naszych sił katolickich, naszej solidarności diecezjalnej. Tegoroczny zjazd jubileuszowy powinien przewyższać wszystkie tak co do liczby uczestników, jak też cc do swoich błogich skutków. Pokażmy, że przez te dziesięć lat nie nadaremnie pracowaliśmy, ale że stworzyliśmy w Diecezji karne, miljonowe wojsko Chrystusowe, gotowe do boju o nowy świat, o Królestwo Chrystusowe. Rozpoczynajmy już dziś pracę we wszystkich parafjach, we wszystkich organizacjach katolickich, aby ta zbiorowa manifestacja naszej solidarności diecezjalnej wykazała, że nasza diecezja jest naprawdę żywą, że w niej naprawdę działa twórcza siła Ducha Świętego, że jest diecezją Matki Boskiej Częstochowskiej, Królowej Korony Polski.

Pokażmy, że kiedy świat około nas zamiera, my katolicy żyjemy, my kroczymy naprzód pełni wiary, nadziei, miłości, bo w nas żyją wieczne, nieśmiertelne, wciąż nowe siły Chrystusa Króla. Te siły chcemy wnieść w świat przez intenzywną Akcję Katolicką, przez rozwinięcie pełnego życia diecezjalnego. Chcemy je wnieść w świat, jak to uczynili Apostołowie i pierwsi chrześcijanie, zebrani jakby na pierwszym Zjeździe Katolickim 1900 lat temu w pierwsze Zielone Świątki w Jerozolimie. Niech nad naszym Zjazdem w Częstochowie, tak jak na owym w Jerozolimie, unosi się Duch św., napełniając nas swoją twórczą Boską siłą, która jedynie potrafi odnowić świat w Chrystusie.

† Teodor Kubina
Biskup

Częstochowa, 9-go lutego 1936 r.

Kwadrans religijny.

O jedności Kościoła Katolickiego.

Jeśli rozejrzymy się wśród istniejących na ziemi wyznań religijnych, zauważymy z łatwością, że wszystkie one chętnie przyjmują i noszą nazwę „kościołów". Tak uczynili w wieku IX po odłączeniu się od Kościoła katolickiego Grecy, którzy utworzyli t. zw. kościół grecki albo wschodni. Podobnie się stało i w wieku XVI, kiedy to Luter począł szerzyć nową naukę, dla której zjednał całe prawie Niemcy. W wyniku tego ruchu powstał wówczas t. zw. kościół luterański, albo protestancki, nazwany tak po różnych wewnętrznych przeobrażeniach. W tym samym wieku król angielski, Henryk VIII, ogłosił się głową kościoła w swem państwie, powodując przez to powstanie t. zw. kościoła anglikańskiego. Również i w naszych czasach powstają liczne kościoły narodowe. A poza wymienionemi istnieje jeszcze znaczna liczba kościołów o różnych nazwach, powołujących się jednak zgodnie na naukę i ustanowienie przez Jezusa Chrystusa. Wobec oczywistych, a często nawet jaskrawych różnic zachodzących między temi kościołami, powstaje ważne pytanie, który z tych kościołów jest istotnie prawdziwy?

Na pytanie to odpowiadamy, że tylko Kościół rzymsko-katolicki jest jedynie prawdziwym, gdyż on jeden posiada wszystkie cechy, które o tej prawdziwości świadczą. Cechami temi, zwanemi inaczej znamionami, są: 1) jedność, 2) świętość, 3) powszechność czyli katolickość i 4) apostolskość.

Cechy te muszą pochodzić od samego założyciela Kościoła t. j. od Jezusa Chrystusa i muszą być z Jego osobą najściślej związane. Inaczej nigdy nie mielibyśmy wystarczającego sprawdzianu, co w rzeczy samej jest z ustanowienie Bożego, a co pochodzi od ludzi.

W obecnym kwadransie zajmiemy się jedną tylko cechą kościoła, uzasadniając mianowicie, że Chrystus ustanowił jeden Kościół i że Kościół rzymsko katolicki jest rzeczywiście tym Kościołem pochodzącym od Chrystusa. W rozumowaniu opierać się będziemy na słowach Pisma św., na zdaniach tradycji i na przesłankach, podawanych przez rozum.

Otóż Kościół z woli Boskiego swego Założyciela musi być jeden. jednością wiary, wspólnego życia oraz jednością wspólnego rządu, to wszystkie jego członki tworzą jedno społeczne ciało, czyli mistyczne ciało Chrystusa, mimo różnicy w obrzędach. „I drugie owce mam, które nie są z tej owczarni i one potrzeba, abym przywiódł: i słuchać będą głosu mego: i stanie się jedna owczarnia i jeden pasterz". (Jan X, 16). „Tak wielu nas jednem ciałem jesteśmy w Chrystusie, a każdy zosobna jeden drugiego członkami. A mając dary, wedle łaski, która nam jest dana różne: bądź proroctwo wedle przystosowania wiary, bądź posługiwanie w usługiwaniu, bądź kto uczy w nauce"

(Rzym 12, 5—7). „Lecz proszę was bracia, przez imię Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyście toż mówili wszyscy, a iżby nie były między wami rozerwania: ale bądźcie doskonali w jednem rozumieniu i w jednej nauce". (Kor. 1,10). „Albowiem jako ciało jedno jest, a członków ma wiele: a wszystkie członki ciała, choć ich jest wiele, wszakże są jednem ciałem: także i Chrystus. Albowiem w jednym Duchu my wszyscy w jedno ciało jesteśmy ochrzczeni, bądź żydowie, bądź poganie, bądź niewolnicy, bądź wolni: a wszyscy jednym duchem jesteśmy napojeni". (Kor. I. 12, 12—13).

Zakładając Kościół mówi Chrystus Pan do św. Piotra: „A ja tobie powiadam, iżeś ty jest opoka, a na tej opoce zbuduję Kościół mój". Nie mówi Piotrowi, że zbuduje „Kościoły", ale „Kościół mój", a więc jeden Kościół.

Św. Klemens Aleksandryjski tak mówi o jedności Kościoła: „Ponieważ jeden jest tylko Bóg i jeden Pan, jednością przeto, co jest najzacniejszego, zalecać się nam powinno, jedność bowiem jest obrazem pierwszego początku wszystkich rzeczy. Dlatego też przyznajemy jedność prawdziwemu Kościołowi, który heretycy usiłują rozdzielić na różne części". A znów św. Cyprjan tak się wyraża: „Ponieważ jest jeden tylko Jezus Chrystus, jeden też tylko jest Kościół, jedna tylko katedra, zbudowana na św. Piotrze, słowami samego Jezusa Chrystusa: a więc, jeden jest tylko ołtarz, jedno kapłaństwo; dwojga być nie może".

Jezus Chrystus uczył jednej tylko nauki i postanowił jedną społeczność pasterzy i wiernych, stąd wynika, że Kościół Chrystusowy z natury swojej jest jeden, to jest, składa jedną tylko całość, której wszystkie części są z sobą nierozłączalne; wszystko co się od niej odłącza, staje się obcem temu Kościołowi i nie ma już z nim żadnego związku, ani spójni. Tego właśnie naucza św. Paweł, gdy przyrównywa Kościół do ciała ludzkiego, a wiernych do członków, które je składają, (w liście I do Koryntjan rozdział 12, wiersz 12, 13.)

Ale cóż wiąże wszystkie członki Jezusa Chrystusa w jedno ciało społeczne, czyli mistyczne ciało Chrystusowe?

„Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest nadewszystkich, i po wszystkiem i we wszystkich nas". (Efez. 4, 2—7).

Jak z przytoczonych tekstów wynika, Chrystus Pan wyraźnie pragnął jednej tylko owczarni, pod jednym pasterzem i cała działalność założonego przez Niego Kościoła zmierza do stworzenia i utrzymania tej jedności, w myśl właśnie wskazań Chrystusowych.

Tej zasadzie jedności nigdy Kościół się nie sprzeniewierzył. Nie dodał ani nie odjął ani joty od nauki Zbawiciela. Nie załamywał się w ciągu swego istnienia i nie szedł na ustępstwa w sprawach wiary. Nie zmienił też nigdy kierunku władzy. Gdybyśmy dziś szukali duchowego rodowodu każdego biskupa i kapłana, doszlibyśmy, nie na-

potykając przerw, poprzez całe szeregi biskupów aż do Apostołów i św. Piotra.

Wiadomo nam, że nauce i urządzeniom Kościoła nie pozostali wierni heretycy i apostaci i dlatego nie mają prawa powoływać się na ustanowienie Boskie swych „kościołów". Cecha jedności odnosi się w całej rozciągłości tylko do Kościoła rzymsko-katolickiego i dlatego ten tylko Kościół, ze względu na tę cechę, jest prawdziwy.

Zebranie Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej w miesiącu **marcu**.

1. Zagajenie przez Prezesa PAK i modlitwa.
2. Odczytanie i przyjęcie protokułu z poprzedniego zebrania.
3. Sprawozdanie Prezesa z przebiegu święta pap. i diecezjalnego.
4. Sprawozdanie członków Zarządu z ich działalności.
5. Dokładne omówienie komunikatów DIAK. (Arcypasterskie podziękowanie, Przygotowujmy się do Zjazdu Katolickiego w Częstochowie, Budujmy Wielki Ołtarz w Katedrze, W sprawie ustosunkowania się AK do projektowanych t. zw. Kolegjów społecznych, W sprawie dziennika „Głos Narodu", W sprawie beatyfikacji Jadwigi i kanonizacji bł. Andrzeja Boboli, Rekolekcje zamknięte.
6. Ułożenie planu pracy na marzec i kwiecień, z uwzględnieniem spraw miejscowych.
7. Wnioski i wolne głosy.
8. Zakończenie modlitwą.

Komunikaty i zarządzenia D. I. A. K.

1. Przygotowujmy się do Zjazdu Katolickiego w Częstochowie

Już tylko trzy miesiące dzielą nas od zapowiedzianego wielkiego, jubileuszowego Zjazdu w Częstochowie. Niewielki to już okres czasu, pracy jednak pozostało nam jeszcze sporo.

Jeśli Zjazd ma wydać oczekiwane owoce musimy sobie przedewszystkiem wszyscy dobrze zdać sprawę z celu, w jakim zamierzamy się zebrać. Stąd pierwszym obowiązkiem i pierwszą pracą Akcji Kat. która w Zjeździe winna odegrać rolę motoru, jest żywa i szeroka propaganda idei Zjazdu w ośrodkach parafjalnych. Niech nad tą sprawą dobrze zastanowią się Zarządy PAK oraz Kierownictwa Oddziałów, aby niczego nie zaniedbać, co mogłoby się ujemnie odbić na całości przygotowywanej manifestacji.

Do propagandy tej użyć należy ambony, sal zebrań, pisma tygodniowe i codzienne, słowem to wszystko, przez co idea Zjazdu trafić może do najszerszych kół ludności katolickiej.

W dalszym ciągu pomyśleć należy o zorganizowaniu pielgrzy-

mek ze wszystkich parafij, choćby nawet w roku bieżącym wypadło odstąpić od tradycyjnego udawania się do Częstochowy na inne święta.

W związku z hasłem budowy Ołtarza Głównego w Katedrze pomyśleć też trzeba o zebraniu odpowiedniego funduszu, który delegacja parafji mogłaby wręczyć w czasie Zjazdu Najdostojniejszemu Arcypasterzowi.

Przygotujmy wreszcie nasz zewnętrzny występ.

Pamiętajmy, że w Częstochowie czekają nas oprócz nabożeństw uroczystych i zebrania stanowe oraz pochody i manifestacje, mające na celu wykazać naszą siłę organizacyjną oraz oddanie hołdu Sternikowi Diecezji. W związku z pochodami rzucamy następującą myśl: **wykażmy nasz 10-letni dorobek w Diecezji**, pod względem budowy świątyń, domów katolickich, ognisk i t. p. przez przygotowanie odpowiednich modeli tych objektów, które w formie feretronów, mogłyby być niesione w czasie głównego pochodu manifestacyjnego. Niech Zarządy PAK lub aktywniejsze Kierownictwa zakrzątną się około tej sprawy. Drzewo czy tektura nie wymagają zbyt wielkich kosztów, bez większego więc trudu przygotować możemy piękny przegląd naszego dorobku, pracy i ofiarności katolickiej.

2. Budujmy Wielki Ołtarz w Katedrze.

Zwracając uwagę na apel Najd. Arcypasterza w sprawie budowy Wielkiego Ołtarza w naszej Katedrze, zawiadamiamy, że wszelkie na ten cel ofiary wpłacać można na konto Diec. Instytutu AK w Częstochowie P.K.O. Nr. 68.960, Wykaz złożonych ofiar zamieszczać będziemy w „Niedzieli" i w „Czynie K." Dotąd ofiary złożyli: J.E. Ks. Biskup **Teodor Kubina 3000 zł.**, Siostry Zmartwychwstanki w Częstochowie 100 zł., Ks. Proboszcz N. N. — 200 zł.

3. Ustosunkowanie się Akcji Katolickiej do projektowanych t. zw. Kolegjów Społecznych.

Po rozwiązaniu BBWR czynione są próby nowej organizacji politycznej społeczeństwa. Jak to wynika z podanego do wiadomości publicznej okólnika Zjednoczenia Zachowawczych Organizacyj Politycznych z dn. 15 stycznia br.: „kierownicze elementy obozu prorządowego postanowiły zwrócić obecnie całą uwagę obozu prorządowego na organizacje i zrzeszenia społeczne, stawiając sobie dwa cele: pierwszym ma być skoordynowanie pracy społecznej i usunięcie na tej drodze różnych ujemnych stron zorganizowanego życia społecznego, drugim obrona organizacyj społecznych i gospodarczych przed upartyjnieniem ich przez opozycję. Do zadań powyższych mają być powołane utworzone w każdym powiecie specjalne kolegja społeczne. W kolegjach tych zasiadaliby działacze społeczni, reprezentujący najróżnorodniejsze organizacje (n.p. Kombatanci, P.O.W., Związek Pracy

Obywatelskiej Kobiet, Strzelec, Straż Pożarna, Akcja Katolicka, Stowarzyszenia Młodzieży Katolickiej, Siew i t.d.), przedstawiciele samorządu terytorjalnego i gospodarczego, posłowie i senatorowie okręgu i przedstawiciele lokalnych władz administracji.

Po zorganizowaniu kolegjów powiatowych nastąpi zorganizowanie kolegjów wojewódzkich. Po zakończeniu zaś akcji organizacyjnej na szczeblu wojewódzkim zostanie powołana do życia centralna organizacja ogólnokrajowa, jako Związek Organizacyj Społecznych".

Wobec czynionych już na niektórych terenach prób, w kierunku wciągnięcia do projektowanych kolegjów również Akcji Katolickiej uważamy za konieczne wyjaśnić, że Akcja Katolicka jako organizacja, ani jej stowarzyszenia mężów, kobiet, młodzieży męskiej i żeńskiej, jako ruch zasadniczo apolityczny i apartyjny, w żadnym razie nie może wchodzić do wspomnianych kolegjów, które tworzone są dla celów politycznych i polityczno-partyjne tendencje już w samem założeniu swojem wykazują.

Kierownicy Zarządów PAK i Oddziałów Parafjalnych stowarzyszeń wezmą to wyjaśnienie pod uwagę i w całej rozciągłości do jego treści się zastosują.

4. W sprawie dziennika „Głos Narodu".

Grono katolików świeckich i kapłanów w Krakowie zakupiło pismo „Głos Narodu", które było przez dłuższy czas pismem pewnego odłamu Chrześcijańskiej Demokracji. Pismo to wykupione zostało dzięki dużej ofiarności i wysiłku tego grona. Pragną oni obecnie pismo to przebudować na dziennik katolicki, przeznaczony dla inteligencji polskiej, łaknącej pisma codziennego, które dawałoby jej należyte oświetlenie zagadnień chwili z katolickiego punktu widzenia i ponad wszelkiemi targami partyj i grup politycznych. Plan ten należy powitać z dużem uznaniem i w miarę możności pomagać do jego urzeczywistnienia.

Chodzi głównie o pozyskanie pismu nowych prenumeratorów. W związku z tem zwracamy się z apelem, aby tak Wielebni Księża jak i świeccy pracownicy A. K. zainteresowali się tą sprawą i sami wpisali się na listę prenumeratorów pisma oraz polecali je usilnie w gronie znajomych. Adres „Głosu Narodu" -- Kraków, ul. św. Krzyża 11.

5. W sprawie beatyfikacji Królowej Jadwigi.

Dnia 18 lutego br. minęło 550 lat od zaślubin Jadwigi z Jagiełłą. W dniu tym dokonała świątobliwa Królowa owej wielkiej ofiary, która tak doniosłe skutki miała dla chwały Bożej i dla Kościoła, przyczyniając się do nawrócenia pogańskiej Litwy. Rocznica ta, zwłaszcza wobec prowadzonej obecnie ze strony Polski akcji w kierunku beatyfikacji Królowej Jadwigi jest obecnie szczególnie aktualna.

Wzywamy przeto wszystkie organizacje Akcji Katolickiej w diecezji, aby przyłączyły się do modłów całej Polski, o wsławienie Jadwigi cudami, któreby pomogły wynieść Ją na ołtarze.

6. W sprawie Kanonizacji Błog. Andrzeja Boboli.

W roku bieżącym ma jeszcze nastąpić kanonizacja bł. Andrzeja Boboli, polskiego Jezuity, słynącego cudami. Będzie to wydarzenie wielkiej wagi dla polskiego katolicyzmu, gdyż po 168 latach, t.j. po kanonizacji św. Jana Kantego, ma stanowić pierwszą znowu kanonizację Polaka. Doceniając wartość i potrzebę wstawiennictwa i pomocy świętych w naszej pracy apostolskiej, wzywamy wszystkie Parafjalne Akcje Katol., aby również wspólną modlitwą popierały postępowanie kanonizacyjne tego wielkiego apostoła i męczennika ostatnich czasów.

7. O sprawozdania roczne.

Nie wszystkie Zarządy PAK nadesłały swoje sprawozdania roczne, jak również nie wszystkie dokonały ponownej nominacji prezesów, których kadencja wygasła w r. ub. Ponieważ brak danych uniemożliwia nam przygotowanie sprawozdania — przeto usilnie prosimy o jaknajszybsze załatwienie tych spraw.

8. Uroczystość patronalna Kat. Stow. Kobiet.

W związku z przypadającem w marcu świętem patronalnem KSKobiet — Zarządy PAK omówią udział innych kolumn parafjalnych AK w uroczystości.

9. Mianowania Prezesów P. A. K.

Diec. Instytut AK. w Częstochowie zatwierdził ostatnio następujących prezesów PAK:

W Czajkowie p. Szczepana Czajkę, w dniu 23.I.36, na dalsze trzy lata.

W Koziegłowach p. H. Chachulskiego, w dn. 28.I.36, na dalsze trzy lata.

W Wojkowicach Komornych p. inż. Jerzego Dzierzbickiego, w dniu 30.I.36, na okres trzech lat.

W Maluszynie p. Józefa Arabasa, w dniu 1. II. 36, na okres trzech lat.

W Blachowni p. Antoniego Stępnia, w dniu 5.II.36, na okres trzech lat.

W Siewierzu p. L. Ruskową, w dniu 10 lutego 1936, na okres trzech lat.

Nowomianowanym Prezesom, rozpoczynającym pracę w myśl apelu Najd. Arcypasterza życzymy Szczęść Boże!

REFERAT REKOLEKCYJ ZAMKNIĘTYCH

Program Rekolekcyj.

W Domu Rekolekcyjnym w Częstochowie, przy ul. św. Barbary 43 odbędą się rekolekcje zamknięte w następujących terminach:

Dla Matek od 25—29 lutego.

Dla Młodzieży Męskiej od 29 lutego do 4 marca.

Dla Panien i Prac. Domowych od 4—8 marca.

Dla pp. Organistów od 9—13 marca.

Dla Mężczyzn od 13—17 marca.

Dla Pań z inteligencji od 20—24 marca.

Dla Panów z inteligencji od 28 marca do 1 kwietnia.

Początek każdej serji pierwszego dnia o godz. 7 wiecz., zakończenie ostatniego dnia rano.

Koszta zależnie od zamożności od 8—12 zł. za całość.

KRONIKA REKOLEKCYJNA.

W Domu Rekolekcyjnym w Częstochowie odbyła się od 2—6 stycznia br. serja rekolekcyjna **dla pań nauczycielek**, pod kierunkiem ks. Kan. Wajzlera, przy udziale 7 uczestniczek.

W Zawierciu od 3—7 stycznia przeprowadził rekolekcje zamknięte dla młodzieży męskiej ks. Fr. Strugała. Uczestników 60.

ZE SKŁADNICY DIEC. INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Nowe wydawnictwa.

Ks. dr. St. Abt: Rekolekcje jako kurs życia wewnętrznego. Wyd. NIAK Str. 16, cena 50 gr.

Ks. H. Weryński: Z psychologji pożycia małżeńskiego. Wyd. j. w. str. 32, cena 30 gr.

Dr. Ign. Czuma: Reformy prawne dla obrony rodziny. Str. 26, cena 70 gr.

Dr. St. Dąbrowski; Eugenika ze stanowiska Katolickiego, str. 60, cena 1.20 zł.

— *Szkoła Czynu*: Nr. 36 — Wolność sumienia i nauczania. Nr. 37 — Nasz udział we Mszy św,

— *Żywe Słowo:* Nr. 58 — O potrzebie wychowania, 59 — Cel wychowania, 60 — Do kogo należy wychowanie, 61 — Wychowanie w rodzinie, 63 — Państwo a wychowanie.

Obniżka cen za wydawn. Tow. Wiedzy Chrześć.

Towarzystwo Wiedzy Chrześcijańskiej przy Uniwersytecie w Lublinie obniżyło ostatnio znacznie ceny za swe wydawnictwa naukowe.

Niżej podajemy wykaz posiadanych przez nas na składzie wydawnictw zaznaczając w nawiasie dla porównania ceny dawne:

X. M. Niechaj: Oratio liturgica pro defunctis in Ecclesia Russa ortodoxa, str. Cena 5 zł. (8).

X. Fr. Gabryl: Noetyka. str. 380. Cena 4 zł. (11).

X. J. Pastuszka: Niematerjalność duszy u św. Augustyna, str. 200. Cena 3 zł. (8).

H. Romanowski; Nowa filozofja Bergsona, str. 194. Cena 3 zł (8).

B. Rutkiewicz: Indywidualizacja, ewolucja i finalizm biologiczny st. 124. Cena 1.50 zł. (5).

Praca zbiorowa: Zarys filozofji, str. 288. Cena 3 zł. (8).

*** Umowy lateraneńskie, str. 104. Cena 1 50 zł. (5).

J. Czuma: Problemat stanowiska Głowy Państwa w Polsce, str. 68. Cena 1 zł. (2.50).

Wł. Abraham: Zagadnienie kodyfikacji prawa małżeńskiego. str. 48. Cena 0,50 zł. (250).

Praca zbiorowa: Małżeństwo w świetle nauki katolickiej, str. 390. Cena 4 zł. (9).

Praca zbiorowa: Rozbiór krytyczny projektu prawa małż. str. 151. Cena 1.50 zł. (4)

X. *Szymański:* Społeczne znaczenie rozwodów, str. 88. Cena 0.50 zł. (2).

Praca zbiorowa: Chrześć. porządek społeczny na podstawie encykliki Quadr. Anno, str. 56. Cena 0,50 zł. (1.50)

List pasterski bisk. austr.: Katolicyzm, Kapitalizm, Socjalizm, str. 100. Cena 1 zł. (1.50).

*** Kodeks społeczny, str. 120. Cena 1.30 zł.

*** Kościół a stowarzyszenia zawodowe, str. 40. Cena 0,50 (1 50)

Referaty: Postawa katolicka wobec kryzysu, str. 141. Cena 1.20 zł. (3).

X. *A Szymański:* Polityka społeczna, str. 448. Cena 5 zł. (8)

— „ — Zagadnienie społeczne, str. 468. Cena 5 zł. (13)

W. Arcimowicz: „Assunta„ C. Norwida, str. 54. Cena 0.50 zł.(1,50)

X. J. Pastuszka: Rola Kościoła w kształtowaniu światopoglądu, str. 24, Cena 0,50 zł. (0.75).

X: Skibniewski: Znaczenie dydaktyczne historji w szkołach średnich, str. 110. Cena 2.50.

KRONIKA.

Akademje. W całej diecezji odbyły się w dniu 2 lutego uroczystości z racji rocznic papieskich i 10 lecia diecezji. Reprezentacyjna akademja odbyła się na Jasnej Górze w Częstochowie. W dniu 9 lutego osobną akademję w sali Katedralnej w Częstochowie urządziła młodzież m. Częstochowy.

Konferencje. W dniu 6 i 7 lutego J.E. Ks. Biskup Kubina odbył konferencje z ks. Asystentami i Prezesami Oddziałów Par. AK. w Częstochowie. Tematem konferencji była sprawa ożywienia pracy w parafjach.

Posiedzenie Komisji Episkopatu dla spraw AK odbyło się w dniu 29.XII ub. r. w Katowicach. Omówione zostały sprawy: program pracy AK. w Polsce w roku 1936, hasło programowe na rok 1936-37 i inne.

Zjazd w Warszawie Asystentów Kość., Prezesów i Dyrektorów DIAK odbył się w dn. 15 i 16.I. br. Z ramienia Instytutu naszego udział w zjeździe wzięli ks. Dyr. Sobczyński i p. prezes J. Biedrzycki. J. E. ks. Biskup Kubina wygłosił referat p. t. „AK. wobec religijno-społecznej sytuacji w Polsce“.

Zebranie pracowników AK. odbyło się w dn. 9.I.br.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW

Najświętsze Serce Jezusa — Przyjdź Królestwo Twoje!

Encyklika Rerum Novarum. (c. d.)

Społeczne zadania organizacyj zawodowych.

Trzecim czynnikiem, który według Leona XIII powinien współdziałać w rozwiązaniu kwestji robotniczej, jest samopomoc społeczna wyrażająca się w formie różnych dzieł i instytucyj społecznych, służących pokojowi gospodarczemu i społecznemu. Na pierwszy plan wysuwa jednak Papież „związki pracowników”, t. j. organizacje robotników i urzędników, mających na celu obronę zawodowych interesów swych członków, czyli t. zw. związki zawodowe.

Związki te powstają w ten sposób, że pracownicy zatrudnieni w pewnym warsztacie łączą się w organizację z wybranym przez siebie zarządem na czele, przeznaczonym do czuwania nad ich interesami w stosunku do pracodawcy. Poszczególne organizacje tego samego zawodu na terenie większym (województwo, państwo) łączą się razem i tworzą „wojewódzki“ lub „państwowy” (centralny) związek zawodowy pracowników danego zawodu.

Rolę tych związków w dawniejszych czasach spełniały cechy, które tak rzemieślnikom jak i rękodziełu duże przyniosły korzyści. Czasy nowsze domagają się jednak organizacyj bardziej odpowiadających potrzebom życia. Z zadowoleniem też pisze Papież o próbach tworzenia takich właśnie organizacyj. Według nauki Leona XIII ich prawo do istnienia wynika z potrzeb natury oraz z obecnych warunków życia społecznego. Jak państwo jest wynikiem tej potrzeby zorganizowania się ludzi dla osiągnięcia dobra wspólnego, tak też i wszelkie stowarzyszenia, które się w łonie państwa tworzą, na prawie natury opierają swe istnienie. Stąd państwo, któreby bez poważniejszych przyczyn, jakie Papież wymienia, przeciwstawiło się tym stowarzyszeniom — podważałoby własne swoje podstawy. Oczywiście, że są organizacje, których działalność państwo musi ograniczać lub wręcz sparaliżować, gdyż udzielanie im swobód wyszłoby ze szkodą dla dobra ogólnego. Są jednak również i takie organizacje, do któ-

rych władze państwowe nie mogą rościć sobie słusznego prawa, ani rządzić niemi. Są to organizacje kościelne, jak: stowarzszenia, bractwa i zakony, którym ze strony państwa należy się szacunek i właściwa opieka.

Wśród organizacyj robotniczych jest wiele takich, które, podlegając często tajnym władzom (w czasach Leona XIII organizacje anarchistyczne i socjalistyczne, zakazane przez władze) działają ze szkodą dla chrześcijańskich zasad i państwa. W tych warunkach dla robotników chrześcjańskich pozostają do wyboru dwie drogi: albo wejść do tych stowarzyszeń niebezpiecznych dla religji, albo stworzyć własne. Zrozumiałą jest rzeczą, że Leon XIII wypowiada się za drugą drogą, oddając przytem w encyklice gorącą pochwałę dla wszystkich katolickich działaczy społecznych, pracujących w tym właśnie kierunku.

Wspomnieć tu trzeba, że w czasach Leona XIII cały szereg osób oddawało się pracy społecznej katolickiej zarówno w teorji jak i w praktyce. We Francji i Belgji np. pracowali: markiz La Tour du Pin, hr. Albert de Mun, ks. Maignent, ks. Pascal i inni. W Niemczech: ks. Hitze, bar. Vogelsang i t. d. We Włoszech kard. Jacobini, O. Siberatore i wielu innych. Wywoływali oni duży ruch umysłowy, który z czasem ogarnął wszystkie kraje.

Na działalności, zapoczątkowanej przez tych ludzi, opiera Papież duże nadzieje, wzywając przytem państwo, by otoczyło opieką te prawnie tworzone związki.

W dalszym ciągu zajmuje się Leon XIII zadaniami tych katolickich organizacyj. Wskazując na konieczność pewnych różnic statutowych, na pierwszem miejscu każe stawiać cele moralne, jak: wykształcenie religijne, troskę o moralność. wiarę i t.p. Dziś ta sprawa nieco się zmieniła. Powstały bowiem dla realizowania powyższych celów odrębne związki światowe (Akcja Katolicka) zawodowe zaś ograniczyły się przedewszystkiem do spraw gospodarczych. W dalszym ciągu encykliki mówi Papież o zadaniach zarządu, wreszcie o tworzeniu osobnych funduszów na zapomogi w czasie przesilenia gospodarczego, choroby i na starość. Czyż to wezwanie nie wyprzedziło współczesnych Ubezpieczalni społecznych itp. instytucyj?

Ważnem pytaniem, jakie tu postawić można, jest, czego się Papież spodziewa po tych stowarzyszeniach?

Jak można łatwo odpowiedzieć z encykliki, to oczekuje Leon XIII, że organizacje te: a) potrafią duchem religji przepoić życie gospodarcze i ugruntować pokój, b) że uratują robotników socjalistycznych, którzy dali się uwieść przewrotnym hasłom, szczerze jednak radziby z taj niewoli się wydostać.

Ta wiara Leona XIII w skutki działalności tych stowarzyszeń może się dla wielu wyda naiwną. Pamiętać jednak trzeba, że raz już

w historji dokonało się takie odrodzenie przez chrześcijan, którzy przecież w dużej liczbie rektutowali się z niewolników.

Na zakończenie naszego odcinka zwrócić należy uwagę, na tchnące wielką pasterską miłością słowa Papieża o tych robotnikach, którzy znajdują się w szeregach wrogich kościołowi i porządkowi społecznemu. Nie potępia tu Leon XIII nikogo, nie oskarża tych prostych i najczęściej uczciwych ludzi o złą wolę. Nauczanie społecznych zasad katolickich, praca organizacyj katolickich — to według Papieża najlepsza droga do rozwiązania kwestji rcbotniczej.

Komunikaty i zarządzenia K. S. Mężów.

1. Kursy dla Kierownictw K. S. Mężów i Młodzieży Męskiej.

W marcu urządzimy dalszą serję kursów dla kierownictw. Przypominamy, że kurs rozpoczyna się o godz. 9 rano mszą świętą, poczem następują wykłady, najczęściej w salach parafjalnych. Obecność członków kierownictw obowiązkowa.

Rozkład kursów na miesiąc marzec.

17.III — w Zawierciu dla par. Zawiercie, Kromołów, Skarżyce, Włodowice, Porąba, Myszków, Mrzygłód, Łazy, Ciągowice, Chruszczobród, Niegowonice.

19.III — w Bogdanowie dla par. Bogdanów.

20.III — w Mierzynie dla par. Mierzyn, Lubień, Ręczno, Będzkowice, Rozprza.

21.III — w Kamieńsku dla par. Kamieńsk, Gorzkowice, Gomunice, Łękińsko, Kleszczów.

22.III — w Brzeźnicy dla par. Brzeźnica, Dworszowice, Jedlno, Wiewiec, Sulmierzyce.

23.III — w Pajęcznie dla par. Pajęczno, Rząśnia, Kiełczygłów, Siemkowice, Makowiska, Wąsosz, Działoszyn.

25.III — w Pankach dla par. Panki, Bór Zapilski, Truskolasy, Ługi, Przystajń.

26.III — Krzepicach dla par. Krzepice, Starokrzepice, Danków, Zajączki, Parzymiechy, Jaworzno.

27.III — w Kłobucku dla par. Kłobucko, Ostrowy, Miedźno, Wilkowiecko, Złochowice.

29.III — w Przyrowie dla par. Przyrów, Dąbrowa Zielona, Soborzyce, Garnek, Żuraw.

30.III — w Złotym Potoku dla par. Potok Złoty, Niegowa, Żarki, Przybynów, Janów, Zrembice.

1.IV — w Kamienicy Polskiej dla par. Kamienica, Koziegłowy, Koziegłówki, Starcza, Choroń, Poczesna.

2. Zebranie ogólne KSMężów w marcu. Porządek zebrania, jak w numerze poprzednim „Czynu Katolickiego“.

3. O sprawozdania. Jeszcze kilkanaście oddziałów nie nadesłało nam sprawozdań z działalności za rok 1935, mimo upływu naznaczonego terminu. O ile do końca miesiąca sprawozdań tych nie otrzymamy, oddziały opieszałe wykreślimy z naszego rejestru.

4. Rekolekcje zamknięte. Zwracamy uwagę na termin rekolekcyj zamkniętych dla mężów. które odbędą się w Częstochowie od 13—17 marca. Oczekujemy dużej ilości uczestników.

5. Na front apostolski. W okresie wielkopostnym zachęcamy mężów do akcji, w kierunku pociągania opieszałych do sakramentów św. Sprawę tę należy dokładnie omówić na zebraniu, pamiętając przytem, że własny przykład jest najlepszym rodzajem apostolstwa.

6. „Na Wyżyny“ na miesiąc marzec zawierać będzie: Papiestwo a chrześcijański zmysł społeczny, Kapłan a rodzina, Nasza odznaka, Na czasie. Zebranie ogólne c. d., Kwadrans religijny, Z życia stowarzyszeń i t. d.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET

L. K.

Nasze Święto Organizacyjne.

Święto Zwiastowania Najśw. Marji Panny dnia 25 marca jest naszem świętem organizacyjnem. Na Zjeździe Związkowym w Poznaniu w maju ub. r. delegatki uchwaliły, aby Zarząd Katol. Związku Kobiet poczynił starania, u właściwych Władz Kościelnych, o przywrócenie jako uroczystego święta Zwiastowania N. M. Panny na terenie Polski, bo jak wiemy, święto to w ostatnich czasach zaliczone zostało do świąt kościelnych, czyli, że nie obowiązuje wiernych pod grzechem do czestniczenia we Mszy św. w tym dniu. Święto Zwiastowania Najśw. Marji Panny, tajemnicą która wyraża, sięga najgłebiej może ze wszystkich świąt Matki Bożej w nasze życie jako kobiet i matek. Ewangelja na dzień ten opowiada o chwili Zwiastowania Najświętszej Marji Pannie przez Archanioła Gabrjela, że stanie się Matką Syna Bożego — Jezusa. Marja odpowiada: „Oto ja służebnica Pańska niech mi się stanie według słowa Twego”. Niech mi się stanie — to czego żąda odemnie Bóg, niech mi się stanie — choć trwoga mnie przejmuje, choć chętnie uchyliłabym się od tego obowiązku, ale niech mi się stanie, bo służebicą pańską jestem.

Tak i my, na wzór Matki Najświętszej, mamy przyjmować nasze obowiązki macierzyństwa, nasze obowiązki i prace w rodzinie. „Otom ja służebnica pańska”. Ten tytuł służebnicy, który Marja sobie nadała najdokładniej oddaje całe Jej życie. Służy Ona Boskiemu Maleńkiemu Dzieciątku, służy Jezusowi młodzieńcowi, Jezusowi Odkupicielowi.

Ale i św. Józefowi posługuje w cichości pokorze. I w Wieczerniku, gdzie na modlitwy zbierali się apostołowie, służy im jak mądra i zapobiegliwa matka. A zaraz po Zwiastowaniu, widzimy Ją, jak spieszy do Elżbiety, aby ją wyręczyć i być jej pomocą w chorobie. Służebnica Pańska wszystkim służy w Imię Jezusa, Jego we wszystkiem, co czyni, ma za cel pierwszy; cokolwiek czyni dla pożytku i pociechy bliźnich — zawsze spełnia przedewszystkiem obowiązek służebnicy Bożej. Marja daje nam wzór postępowania i najprostszej drogi do Serca Chrystusa: zapominając o sobie, dążyć do Jezusa — przez służbę bliźnim. I życie Chrystusa jest nieustającą służbą, Bogu i ludziom, — bo żyć to działać — więc jeżeli Chrystus w Komunji św. przychodzi do serca naszego to znaczy, że w nas i przez nas chce działać prawdziwą oznaką życia eucharystycznego jest być służebnicą Bożą. A więc każdego rana od pierwszej chwili obudzenia się ofiarujmy, wraz z nowym dniem, który mamy przeżyć dusze nasze Sercu Jezusowemu przez Najśw. Serce Marji — powiedzmy „Na służbie Twojej Panie mój pozostać pragnę dzisiaj czynem, modlitwą, cierpieniem”.

Modlitwa Organizacyjna.

Ofiarowanie się Najświętszej Marji Pannie.

Panno święta, w której upodobał sobie Pan i którą uczynił Matką Swoją, Dziewico Niepokalana, bez zmazy na ciele i duszy, niepokalana w wierze swej i miłości racz wejrzeć łaskawie na nas, które w słabości naszej do Twojej przemożnej uciekamy się opieki.

O Marjo Matko nasza i Pani, my niewiesty katolickie, zrzeszone w stowarzyszeniach żeńskich, rzucamy się na łono Twego miłosierdzia i oddajemy od tej chwili na zawsze i na godzinę śmierci dusze nasze i ciała Tobie pod straż i pod Twoją osobliwszą opiekę. Polecamy Tobie i w ręce Twoje składamy wszystkie nasze nadzieje i pociechy, nasze cierpienia i nędze, również i cały bieg i kres życia naszego, aby za Twoją najświętszą przyczyną i dla Twoich zasług, wszelkie prace nasze podejmowane i kierowane były wedle Twej i Twego Boskiego Syna woli. Amen.

Przyrzeczenie Organizacyjne.

„Pragnę być przyjętą na członkinię Kat. Stow. Kobiet. Zaszczyt ten wysoko sobie cenię. Obowiązki i zadanie apostolstwa świeckiego znam i uroczyście przyrzekam wypełniać je w miarę sił i możności, oraz prowadzić życie takie, jakie katoliczce przystoi, aby przykładem życia własnego bliźnich do Boga kierować i na żywot wieczny zasłużyć. Tak mi dopomóż Boże w Trójcy świętej Jedyny i Matko Najświętsza, Królowo i Orędowiczko nasza.”

KOMUNIKATY.

1. Porządek zebrania na miesiąc marzec. Pierwsze 3 punkty jak w lutowym numerze „Czynu" 4) refer. I „O zwiastowaniu N. M. Panny". Za podstawę przy opracowaniu tego referatu należy wziąć: a) „Czyn K." nr. 3 ub.r., art. „Pod opieką Matki Boskiej w pracy AK." b) „Niedzielę" z 25.III ub.r.; c) „Zjednoczenie" nr. 3 ub.r. d) Specjalnie w tym roku wydaną broszurkę, którą nabyć można w Centrali. II) „Wiara dziecka" (patrz „Zjednoczenie" nr. 2 rok 36) 5) komunikaty rekolekcje zamknięte itd. 6) wolne głosy, 7) zakończenie.

2. Święto organizacyjne. — Obchód święta patronalnego Zwiastowania N. M. Panny przesunięty zostaje w tym roku z 25 na 22 marca gdyż niedziela więcej sprzyja przeprowadzeniu uroczystych zebrań i akademji. Jak zwykle, tak i w tym roku. postaramy się, aby nadać temu świętu możliwie jak najbardziej uroczysty charakter. Porządek dnia obowiązkowo przewidywać powinien przedewszystkiem: 1) wspólny udział członkiń w nabożeństwie, 2) wspólną Komunję św., 3) uroczyste zebranie lub akademję, 4) przyjęcie nowych członkiń — składanie przyrzeczeń. Tak zebranie, jak i akademja winny mieć charakter propagandowy. Należy zaprosić i zachęcić do wzięcia udziału w naszej uroczystości wiele osób, stojących nawet zdala od A. K.

3. Materjału na uroczystość święta organiz. — deklamacje, śpiew, referat i t. d. dostarczy specjalnie w tym celu wydana przez Kat. Zw. Kobiet broszurka.

4. Rekolekcje zamknięte — okres wielkopostny tak sprzyja odpowiedniemu skupieniu się, a udział w rekolekcjach zamkniętych zapewnia nam tyle łask Bożych, że powinniśmy koniecznie postarać się wszystkie przejść przez tę piękną i pożyteczną szkołę życia wewnętrznego. Zorganizujmy rekolekcje zamknięte. Gdzie? U nas na miejscu, lub weźmy udział w tych które odbywają się w Domu Rekolekcyjnym w Częstochowie. Rozkład rekol. znajduje się w „Czynie" i „Niedzieli".

5. Kursy i wieczory czy zebrania dyskusyjne — są bardzo wskazanemi i pożytecznemi formami pracy organizacyjnej w naszych oddziałach, niestety b. mało wyzyskanemi. Zwracamy uwagę na to wszystkim Oddziałom, a przedewszystkiem Oddziałom w miastach i miasteczkach, gdzie tak łatwo można znaleźć odpowiednie prelegentki czy prelegantów i przeprowadzić cykl pogadanek czy wykładów na tematy aktualne, z naszem hasłem związane.

Szerzyć katolicki pogląd na małżeństwo i rodzinę w jaknajszerszych sferach społeczeństwa, to nasz obowiązek apostolskiego czynu zewnętrznego, który tak dobrze spełnić możemy właśnie przez publiczne zebrania, kursy i tygodnie katolickie.

Przystąpmy koniecznie do tej pięknej i wdzięcznej pracy. Okres wielkiego postu b. się do tego nadaje. Wyzyskajmy go właśnie w tym celu — Centrala diecezjalna służy b. bogatym materjałem (gotowemi referatami, książkami i broszurami, które ułatwią przygotowanie wykładów). Poniżej podajemy projekt tematów nadających się na wieczory dyskusyjne czy wykłady: 1) Małżeństwo umową sakramentalną, 2) Społeczne znaczenie małż. jako umowy sakramentalnej i rodziny jako podstawowej komórki, 3) Śluby cywilne sprzeciwiają się nauce Chrystusowej, 4) Rodzina pierwszą szkołą wychowania, 5) Metody wychowania w rodzinie katolickiej, 6) Rodzina a szkoła. Pozatem polecamy cykl wykładów „Żywego słowa" — O wychowaniu — cena wykł. 15 gr. Zob. na str. 9.

6. Jeszcze o pismach organizacyjnych — „Zjednoczenie" prenumerata 4 zł. rocznie — Zamawiać należy w administracji tegoż pisma, Poznań, Al. Marcinkowskiego 22. P. K. O. 206.255; „Gazeta dla Kobiet" — zamawiać Poznań, Al. Marcinkowskiego 1. (roczny abonament zł. 1.80). Centrala diecezjalna nie zamawia prenumeraty wyżej wymienionych pism poszczególnym oddziałom, czy, członkiniom.

7. Statut -- nie wszystkie Kierownictwa znają, a nawet posiadają statut. Bez gruntownej znajomości statutu o porządnej robocie nie może być mowy. — Kierownictwa, które statutu nie mają, zechcą niezwłocznie nabyć je w Centrali. (cena 50 gr.)

8. Sprawozdania — ostatnia chwila ich nadesłania do Centrali upływa. Kierownictwa, które tak niedbale spełniają swoje obowiązki organizacyjne niechże choć w tak spóźnionym terminie prześlą sprawozdania, na które Centrala czeka.

9. Kursy kroju, szycia i robót ręcznych — trwające od 2 do 4 tygodni i kończące się wystawą prac zbiorowych, przeprowadza odpowiednio do tego przygotowana instr. p. Wacława Bartyzelówna. Warunki: przy wolnem mieszkaniu i utrzymaniu, zwrot kosztów podróży i 1 zł. dziennie za naukę. — Zgłoszenia należy kierować do sekretarjatu KSK.

10. Oddziały zechcą koniecznie przeczytać art. w „Zjednoczeniu". Z. Sicińskiej „Grać, czy nie grać?", oraz zapoznać się z broszurką pt. „W rodzinnem kole" (materjał wieczornicowy) W broszurce tej znajdujemy najróżnorodniejszy materjał np. „W Nazarecie" — żywy obraz, „Chrystus uświęca rodzinę" — wykład, „Dobry duch rodziny" — obrazek sceniczny, „Serce matki" — recytacja, „O szarej godzinie" — obrazek sceniczny i t. d. Podobny materjał dawno był już oczekiwany, korzystajmy więc z niego i sprowadzajmy do naszych Oddziałów. Kosztuje tylko 1.20 zł. Do nabycia jest w Składnicy DIAK'u.

11. **UWAGA! — Przy uiszczaniu opłaty do Centrali diec. tytułem składek i t. p. napisać należy koniecznie jaki oddział sumę tę przekazuje i za co. Inaczej nie unikniemy pomyłek i utrudniamy pracę Centrali.**

KRONIKA.

Nowy Oddział. — Przyjęłyśmy z prawdziwą radością do naszego już dość dużego grona Oddział KSK w par. Zawada. „Szczęść Wam Boże" w pracy.

Zebranie Zarządu KSKobiet odbyło się dnia 1.II.36 r.

Okręg Częstochowa — miasto. W dniu 12.II br. o godz. 19-ej odbyło się V-te zebranie dyskusyjne z tematem „Warunki rozwoju współczesnej rodziny" cz. II.

Okręg dekanatu Dąbrowskiego — Stosownie do statutów Okręgowi przydzielony uostał asystent kościelny z nominacji. Jest nim ks. prob. St. Niedźwiedzk z Dąbrowy Górniczej.

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ

Kwadrans religijny (patrz stronica 3 niniejszego numeru Czynu K.)

Czytajmy okólniki i stosujmy się do nich.

a) Prosiliśmy już dwukrotnie Kierownictwa naszych Oddziałów o przysłanie nam wypełnionych sprawozdań rocznych wraz z odpisami protokółów walnych zebrań i programem pracy na rok bieżący, a jednak wiele Kierownictw nie stosowało się do naszej prośby i nie spełniło tak bardzo ważnego obowiązku organizacyjnego.

Wiemy przecież, że w roku bieżącym obchodzimy 10-lecie istnienia naszej diecezji i że hasłem, które w tym roku ogłosiła Diecezjalna Akcja Kat. jest wola Najdostojniejszego Arcypasterza, aby w każdej parafji instniały i działały Oddziały wszystkich Stowarzyszeń.

Przypominamy więc wszystkim Kierownictwom, by nie zwlekały z nadsyłaniem sprawozdań, programów pracy i odpisów walnych zebrań, bo z nich musimy poznać rzeczywisty stan naszej organizacji w roku jubileuszowym, a następnie dokładać starań, żeby praca była coraz intensywniejsza. Oddziały, które do 5 tego marca br. nie nadeślą sprawozdań uważać będziemy jako nieistniejące.

b) Z nadesłanych odpisów protokółów walnych zebrań widzimy, że nie wszystkie Kierownictwa stosowały się do podanego przez nas w „Czynie Katolickim" porządku walnego zebrania i dlatego też nie wszędzie wybrano komisję rewizyjną i sąd honorowy i nie w każdym Oddziale ułożono program pracy, który przecież najlepiej świadczy o rozumnej i celowej działalności Oddziału.

Prosimy więc wszystkie zaległe sprawy załatwić w myśl podapodanych przez nas wskazówek na najbliższem ogólnem zebraniu i nas o tem powiadomić.

Wychowanie Fizyczne.

a) Znaczenie W. F. Nie trzeba dużo mówić, aby wykazać dodatnie i wszechstronne wpływy wychowania fizycznego na życie człowieka. Kto uprawia sport i gimnastykę ten nie zaprzeczy, że ruch i świeże powietrze zapewniają zdrowie człowiekowi. A przecież zdrowie — to najlepsza rękojmia powodzenia w życiu oraz źródło radości i humoru. Codzienne nasze obowiązki i zajęcia męczą i stępiają siły zmniejszają chęć do pracy oraz podrywają nasze zdrowie. Ćwiczenia fizyczne przychodzą nam tu z pomocą, albowiem, dając nam możność czerpania pełnemi płucami powietrze i słońce, odświeżają nasze siły żywotne do codziennego życia. Pozatem wspólne gry sportowe i zabawy wnoszą w nasze życie pogodę i radość, których nam tak potrzeba, by rozsłonecznić ten szary codzinny trud.

Ponieważ organizacja nasza ma wychować ludzi pełnych zapału, chęci do pracy i pogody ducha, dlatego też Oddziały KSM, znając wartości płynące z wychowania fizycznego, powinny dołożyć wszelkich starań, by rozbudzić i pogłębić ten dział pracy.

Wykorzystajmy więc nadchodzącą wiosnę i dajmy swym członkom miłą i pożyteczną rozrywkę oraz podnieśmy ich stan sprawności fizycznej.

b) Gry sportowe. Sportem najbardziej lubianym, a jednocześnie mającym największy wpływ na sprawność fizyczną oraz kulturę ducha, są gry sportowe jak: koszykówka, siatkówka, szczypiorniak i hazena. Te gry właśnie stwarzają tę tak pożądaną atmosferę radości i wytchnienia po trudach całodziennej pracy. Ze względu na to, że gry te wymagają stosunkowo niedużego nakładu pieniężnego na sprzęt, są one najdostępniejszym przejawem sportu i powinny się znaleźć w każdym Oddziale KSM.

Przeto hasłem naszem z dziedziny w. f. na rok bieżący niech będzie: *„Każdy Oddział organizuje drużynę gier sportowych"*.

Naczelnicy już teraz powinni pomyśleć o przygotowaniu odpowiedniego sprzętu oraz postarać się o podręczniki, które ułatwią zorganizowanie drużyn i przeprowadzenie tych gier. Aby przyjść z pomocą Oddziałom organizującym drużyny, prosimy zgłaszać je do Centrali, a nasz instruktor w miarę możności będzie objeżdżał te Oddziały i udzielał rad i wskazówek.

c) P.O.S. i O.S. — Drugim doskonałym środkiem podniesienia sprawności fizycznej naszych członków to POS. Chociaż w roku ubiegłym dołożyliśmy starań aby wszyscy druhowie zdobyli P. O. S. to jednak zaledwie 20 proc. skorzystało z naszych wysiłków. Pozostaje więc i na tem polu wiele do zrobienia w bieżącym roku.

Niech zatem naczelnicy rozwiną odpowiednią propagandę i przygotują swoje Oddziały tak, aby każdy druh zdobył P. O. S. i O. S.

Ponieważ jednak przeprowadzanie prób o Państwową Odznakę Sportową wymaga dużo czasu i wiele kosztują przejazdy instruktora, wobec tego w roku bieżącym przeprowadzać będziemy próby o POS. i OS. tylko w tych Oddziałach, które zgłoszą swoich kandydatów do dnia 15 kwietnia br.

d) Legitymacje POS i OS. — W Biurze KSMM są do odebrania legitymacje POS dla druhów i druchen z miasta i powiatu częstochowskiago oraż legitymacje O. S. z powiatu częstochowskiego i piotrkowskiego.

Ulgi w opłatach pocztowych.

Na skutek starań poczynionych przez Katolicki Związek Młodzieży w Poznaniu, organizacja nasza może korzystać z ulg w opłatach pocztowych. Nie podlegają opłacie pocztowej pisma wysyłane przez nasze Oddziały KSM. do władz i urzędów „Na wezwanie urzędowe" oraz pisma wysłane „Wykonaniu ustawowego obowiązku". Będą to pisma do Starostw z zawiadomieniem o zmianie składu Kierownictwa, o zmianie adresu lokalu Oddziału, zawiadomienia o wyniku kwesty ulicznej itp. Aby jednak Oddziały nie naraziły się na nieprzyjemności, jeśli wyślą pisma, które powinny być opłacane, polecamy zapoznać się z artykułem o opłatach pocztowych w „Kierowniku" Nr. 2. (lutowy), który dokładnie i szczegółowo sprawę opłat pocztowych omawia.

Nowe Oddziały.

Z nowym rokiem nasza armja KSMM, powiększyła się o 3 nowe Oddziały: Jaworzno, Niedośpielin oraz VIII Oddział w Częstochowie na Jasnej Górze.

Nowym Oddziałom życzymy „Szczęść Boże" w pracy.

KATOL. STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

Nasi Jubilaci.

Dnia 2 stycznia ks. kanonik dr. Walerjan Adamski twórca naszej organizacji a obecnie asystent kościelny Katolickiego Związku Młodzieży Żeńskiej w Poznaniu obchodził 25-lecie kapłaństwa.

Dnia 5 lutego ks. Wojciech Mondry — Redaktor tygodnika diecezjalnego „Niedzieli" i sympatyk naszej organizacji obchodził także 25-lecie swej pracy kapłańskiej.

Pracą swą na niwie katol.-społecznej zyskali sobie szacunek i wdzięczność. Niech w pracy dalszej błogosławi im Bóg!

Skąd czerpać pomoc?

Nie możemy pracować, bo nie mamy referatów gotowych, pomocy organizacyjnych; trudno wymagać od poszczególnych druchen, ażeby same opracowywały referaty. Takie wymówki często się słyszy w rozmowach z druchnami. Zapewne, gdyby istotnie tak było, opłakany byłby stan rzeczy. Musiałybyśmy przyznać, że ponad siły druchen jest prowadzenie zebrań i praca oświatowa w Oddziale.

Ale na szczęście tak źle nie jest. Mamy wiele pomocy, nauczmy się tylko należycie z nich korzystać. W pierwszym rzędzie do tych pomocy zaliczamy pisma organizacyjne: Czyn Kat., Młoda Polka, Kierownik. Każde z tych pism porusza ciekawe i aktualne tematy, podaje rady i wskazówki, jak należy organizować pracę w Oddziale, by dała jak najlepsze rezultaty. Czerpmy z tych źródeł ale rozmnie. Nie można przewracać kartek jedna po drugiej, zatrzymując wzrok raz tu drugi raz tam, ograniczając się tylko do przeczytania tytułów. Po takiem czytaniu pism organizacyjnych staje się z tragiczną miną i mówi się „nic nie znalazłem odpowiedniego". Wierzę, nic nie znajdziemy w ten sposób. Trzeba czytać uważnie i systematycznie, a wtedy znajdzie się wszystko, co potrzeba, by pracę w Oddziale postawić na odpowiednim poziomie. A dalej, zupełnie mylnem jest zdanie, że gdy na każdem zebraniu będzie mbwa o czem innem, lub gdy będą poruszane tematy mało obchodzące i mało znane przez większość członków (np. style w architekturze, krążenie gwiazd) wtedy wzbudzimy zainteresowanie. Wprost przeciwnie. Omawiamy rzeczy, dotyczące naszego codziennego życia, rzeczy bliskie i interesujące druchny. Takie tematy pobudzą do dyskusji, która będzie żywa i ciekawa, bo oparta na przykładach życiowych. Należy więc zerwać z tematami dowolnemi i dorywczemi. Jeżeli referaty na zebraniach mają spełnić swą rolę kształcenia charakterów lub oświaty pozaszkolnej, muszą stanowić pewną ciągłość, muszą być powiązane pewną myślą przewodnią, muszą mieć wytknięty cel. W tym roku stosując się do hasła rzuconego przez Episkopat większość refaratów na zebraniach plenarnych winna być poświęcona rodzinie, a na zbiórkach zastępów poruszać tematy pobudzające do pracy nad swym charakterem, cierpliwość, prostota, pokora i t. p.)

Skąd czerpać pomoc? Niewyczerpanem źródłem są wyżej wspomniane czasopisma, tylko umiejętnie należy je czytać i co jest stosownego dla danych warunków z tego korzystać. Unikniemy w ten sposób przypadkowości w pracy, gdyż każde z tych pism systematycznie przez swoje referaty dąży do pewnego celu. Przez umiejętne korzystanie z pism organizacyjnych umniejszamy sobie trudu. polepszając pracę.

Robimy porządek.

Cechą dobrej gospodyni są częste i dokładnie robione porządki. Bardzo to ważna sprawa, gdyż czystość wpływa na zdrowie członków rodziny jak i na wygląd estetyczny mieszkania. Czy znalazłaby się choć jedna druchna, która nie chciałaby być wzorem gospodyni? Napewno nie, a zwłaszcza członkinie kierownictwa jako wzór pod każdym względem dla innych dążyć winny do tego, by stać się i w tej dziedzinie nienagannemi.

Jeśli do tego dążą druchny w swoich domach, to ten sam obowiązek ciąży na każdej w stosunku do organizacji. W Oddziale KSMŻ ma być wzorowy porządek. Zastanówmy się dzisiaj, czy tak jest naprawdę. Pomówmy o legitymacjach członkowskich.

Legitymacja dla członka jest dowodem przynależności do organizacji, jest także wyrazem praw, jakie uzyskała wstępując do niej. Legitymacja jest wiernym towarzyszem członka i oddaje mu w wielu wypadkach cenne usługi. Zresztą punktem honoru każdego członka jest posiadanie legitymacji tej organizacji, do której się należy i którą się ceni

A w naszych Oddziałach czy wszystkie członkinie posiadają legitymacje? Czy po przejściu kandydatury każda nowoprzyjęta członkini otrzymuje legitymację? Sądząc po zamówieniach nadsyłanych do składnicy DIAK nie wszystkie Oddziały stosują się do tego! A więc zrobimy porządek — każda druchna musi mieć legitymację. Legitymacja kosztuje tylko 2 gr. Jak tanio! Niech więc będzie porządek!

Co zrobimy w marcu?

1) Na zebranie plenarne przygotujemy referat na temat „Post w rodzinie Katolickiej".

Myśli pomocnicze do tego referatu: a) na jakiej postawie Kościół ustanowił post, b) po co Kościół ustanowił post, c) różnica między wstrzemięźliwością a postem, d) post dawniej a dzisiaj, e) co katolicka rodzina może zrobić w sprawie postu u siebie i u znajomych f) znaczenie postu dla życia wewnętrznego, g) jakie inne umartwienia można i należy stosować w czasie postu.

2) Omówić sprawę Zjazdu Delegatek, obmyśleć wnioski i przysłać w odpowiednim terminie do Centrali KSMŻ to jest do dnia 5-go kwietnia br.

3) Oprawić rocznik Czynu Kat., Młodej Polki, Kierownika i zapisać do katalogu bibljoteki.

4) Czytać uważnie Kierownika, gdyż zawiera bardzo ważne dla Oddziałów wiadomości.

5) Wpłacić kwartalną składkę stowarzyszeniową, 5 gr. od członka miesięcznie.

6) Omówić z ks. Asystentem urządzenie rekolekcyj otwartych (gdzie można zamkniętych) dla druchen w okresie Wielkiego Postu. Jeśli jest to niemożliwe, zachęcić druchny do poświęcenia jednego dnia na skupienie.

7) Przystąpić wspólnie do komunji św. kwartalnej. Jako członkinie Akcji Katolickiej zachęcajmy w delikatny sposób innych do spowiedzi św. wielkanocnej.

8) przestrzegać postu,

9) wskazówki z działu przysposobienia rolniczego i wychowania fizycznego patrz w dziale młodzieży męskiej.

Zjazd Delegatek.

W tym roku Zarząd KSMŻ postanowił zwołać Zjazd Delegatek na dzień 19 kwietnia, to jest jak w roku ubiegłym w niedzielę przewodnią. Na Zjazd przyjechać winna prezeska Oddziału i delegowana każdego Oddziału i to po jednej na każdą rozpoczętą setkę członkiń zwyczajnych, Każda z delegatek winna mieć legitymację członkowską. Kierownictwa Okręgów i Oddziałów mogą zgłaszać wnioski na dwa tygodnie przed Zjazdem, to jest do dnia 5 kwietnia. Bliższe szczegóły będą w zaproszeniach, które w swoim czasie wyślemy.

C A R I T A S

Kilka minut zastanowienia.

Miłosierny Samarytanin spełniający czyn miłosierdzia wobec bliźniego, porzuconego przez zabójców na łup śmierci, a pozostawionego bez ratunku przez przechodniów nieczułych nawet na niebezpieczeństwo życia bliźniego, stał się przykładem wysokich etycznych pobudek, których nie można nikomu narzucić, ani dla braku ich pociągać do odpowiedzialności.

„Pozostawiono to sprawom ludzkiego sumienia, a wymiar sprawiedliwości Jedynemu Sędziemu Sprawiedliwemu".

Żyjemy obecnie w czasach naprawdę przykrych dla ogółu ludzi. Codziennie kilka razy puka do naszych drzwi biedny i prosi o jałmużnę. Niezależnie od tego biedni stoją pod ścianami domów i proszą, a są i tacy którzy tak u drzwi naszych, jak też na ulicy w spo-

sób całkiem zdecydowany żądają od nas pomocy. Dajemy codziennie tym, ktorzy pukają i tym co milcząco stoją pod ścianą. Wspomagamy instytucje charytatywne, jesteśmy nawet w nich czynne słowem spełniamy obowiązek miłosierdzia chrześcijańskiego.

A jednak i nam pewnie się zdarza to, co tak często niestety zaobserwować można u wielu ludzi, którzy zniecierpliwieni ciągłem atakowaniem ich przez biednych, a z drugiej strony b. ograniczonemi dochodami własnemi zaczynają wymyślać. Do zniecierpliwienia tego przyczynia się jeszcze świadomość, że dość duży stosunkowo procent żebrzących, to wykolejeńcy, którzy już nie reflektują na zarobki gdyż te im się „nie opłacają". Dlatego każdą propozycję pracy odrzucają i uważają włóczęgostwo za lżejszy zarobek, chodzą dalej i żyją kosztem wyzysku drugich.

Ubóstwo ich jest właśnie dlatego tem większe i tem troskliwszej wymagają z naszej strony opieki i pomocy, już nie materjalnej ale moralnej. Powtóre nie można z zewnętrznego wyglądu wyciągać pochopnie wniosków, że tego lub tamtego biednego należy właśnie zwymyślać, zamiast dać mu pomoc materjalną, lub dobre słowo.

Tak łatwo można skrzywdzić kogoś, tak łatwo serce zranić, a może stać się przyczyną zupełnego załamania czy upadku takiego nieszczęśliwca. Bądźmy ostrożni i jeżeli środki nasze materjalne nie pozwalają nam już na inną pomoc, dajemy choć dobre słowo współczucia, pociechy, troskliwości.

Całe morze darów można w ten sposób dać biednym całe morze łask zapewnić sobie wzamian za to u Boga. Trzeba tylko dobrze to zrozumieć i chcieć siebie dawać biednym, cierpiącym, samotny. Niech opuszczony znajdzie w nas przyjaciela, a potrzebujący serca, serce, a potrzebujący pociechy, pociechę.

Pamiętajmy jeszcze o ofiarach wyższych, darach duszy samej, darach win przebaczonych, darach chleba wręczonego wrogowi za kamień — przyjaźni za nienawiść.

KOMUNIKATY.

1. Sprawozdania — niestety jeszcze nie wszystkie Stowarzyszenia nadesłały. Centrala bardzo prosi o spełnienie tego zresztą tak niewielkiego obowiązku organizacyjnego.

2. Nowa praca — czeka nas z okresem zbliżających się Świąt Wielkiejnocy. Róbmy zawczasu przygotowania. Biedni tak liczą na nasze dla nich urządzone „święcone". Nie wolno nam zawieść ich zaufania. A więc do pracy!

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej. Redaktor: Ks. Stanisław Gałązka

Polskie Zakł. Graf. w Częstochowie, Bieganskiego 10, Tel. 15-93.